

имъ, той трѣбва да има знание, свѣтлина, свобода.

Съвременнитѣ хора живѣятъ въ свѣтъ на ограничения. Отъ една страна ги ограничаватъ, а отъ друга ги освобождаватъ. Причината за това се крие въ сжществата, които живѣятъ въ вселената. Едни сжщества изпълняватъ волята Божия, а други—своята воля. Последнитѣ сжщества иматъ желание да спѣватъ хората, да имъ препятствуватъ. Тѣ влизатъ въ тѣхъ, изучаватъ слабоститѣ имъ и започватъ да имъ внушаватъ различни мисли, съ цель да ги спънатъ. Ако влѣзатъ въ нѣкоя мома, тѣ започватъ да ѝ внушаватъ мисълта, да се влюби въ нѣкой момъкъ. Ако влѣзатъ въ момъка, тѣ насочватъ вниманието му къмъ момата. Не се минава много време, момъкътъ и момата се срѣщатъ, влюбватъ се единъ въ другъ. Ако не могатъ да се оженятъ, тѣ започватъ да се измжчватъ. Ако се оженятъ, въ скоро време любовта имъ изчезва, и тѣ се чувствуватъ чужди помежду си, искатъ да се раздѣлятъ. Тази любовъ е създадена изкуствено, и затова изчезва. Тази любовъ е толкова трайна, колкото любовта между свинята и нейния господарь. Господарьтъ обича свинята си, храни я, грижи се за нея, за да затлъстѣе. Щомъ види, че е достатъчно угоена, той я изважда отъ кочината и я изпраца на онзи свѣтъ. Любовта на господаря къмъ свинята продължава най-много до Коледа. Приближи ли Коледа, чува се квичене, викъ, плачъ. Господарьтъ ту-